

[Axel Kristensen.]

var der i Ålborg amt 1 310 ejendomme, der svarede grundstigningsskyld, og i Ribe amt 866. Det var de oplysninger, vi fik; men der er selvfølgelig også nogle i andre amter; og det var med langt større konjunkturtillæg o. s. v., at man er nået til det resultat. Siden den tid er der sket en betydelig forringelse af det konjunkturtillæg, der gives til grundbeløbet, så man må formode, at langt flere landbrugsejendomme nu er inddraget i denne helt urimelige form for beskatning.

Nu stiller man altså mod den løsning, at der skal betales skat af inflationen — det sagde det ærede medlem hr. Holger Eriksen meget klart. Han spurgte: hvorfor skal det være således, at mennesker, der anbringer deres penge i fast ejendom, skal have en større sikkerhed mod pengenes værdiforringelse end dem, der anbringer pengene i bank og sparekasse? Det er en rent negativ indstilling, at hvis det er rigtig godt skidt et enkelt sted, så må staten sørge for, at det bliver lige så skidt andre steder. Det forekommer mig at være en meget ejendommelig tankegang. Det er helt umuligt at lave retfærdige skatter. Man må altid lave dem efter statistiske gennemsnit, og derfor vil de aldrig blive rimelige for den enkelte, fordi der ikke er nogen, der er gennemsnitlig. Det kan være, det statistisk kan bevises, at der er nogle, der er det, men det vil være et meget lille tal. Det er klart, at når man laver love som disse, der går ud på at beskatte inflationen, så bliver interessen i opsparing meget lille. Det, man skulle stræbe efter, var at gøre det muligt at foretage en opsparing, at skabe noget værdifast. Formålet må være at skabe noget, der er nyttigt for samfundet.

Vi har i Danmark, jeg ved ikke hvor mange hundrede tusinde ejendomsbesiddere: husmænd, gårdejere, håndværkere, fabrikanter o. s. v., altså en meget betydelig del af dem, der driver erhverv, som her har en mulighed for at anbringe penge i noget værdifast. Er det ikke væsentligere at skabe opsparing, at skabe produktionsmuligheder, at skabe muligheder for den kapitaldannelse, uden hvilken erhvervslevet ikke kan gå, end at sige, at fordi vi har gjort det så skidt, at folk, der anbringer deres penge i obligationer og banker, bliver

snydt for deres penge, må man nu sørge for, at de andre også bliver det? Det er denne fuldkomne negative tankegang, som næsten altid præger det ærede medlem hr. Holger Eriksen, når han taler om disse ting. Det gælder åbenbart efter hans mening bare om, at det bliver lige dårligt for alle mennesker.

Det er for mig et spørgsmål, om jordværdien for landbruget er et rimeligt mål for det konjunkturtillæg, der gives til alle andre ejendomme. Det ville det måske være under rolige, normale forhold, hvor der var fri handel i verden med landbrugsvarer. Det, folk må have krav på, er, at hvis de køber en ejendom, må de tage tabet, hvis de har købt forkert, og har de købt dygtigt og klogt, må de have lov til at få en fortjeneste. Det må da være sådan, at den dygtige og kloge får udbytte af at være dygtig og klog. Hvorfor skulle folk ellers være det? Jeg kunne godt tænke mig, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen ville købe dygtigt og klogt, hvis han købte ejendomme. Men jeg kan ikke se, at der er nogen som helst rimelighed i at lave en lovgivning, der går ud på, at folk skal miste i deres realværdier. Derfor burde man finde frem til, hvad realværdien er, og så kunne man tale om en beskatning af, hvad der kom over det, hvis mennesker ikke selv har ydet nogen indsats. Men det, flertallet stræber imod, er en beskatning af inflationsværdien. Det er at flytte realformuer fra de enkelte borgere over i statskassen — formentlig til forbrug. Det vil igen betyde en forringelse af formuerne i Danmark og dermed en forringelse af mulighederne for beskæftigelse og for produktion.

Jeg sagde før noget om den helt urimelige fordyrelse, der har fundet sted i en række tilfælde på grund af en forkert politik fra dem, der har den politiske magt, og det er karakteristisk, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen nu fortæller, at hvis man havde gjort sådan og sådan i 1950, havde det været så vidunderligt. Så kunne man spørge, hvorfor gjorde de 3 partier det så ikke? Det er de samme 3 partier, som gennemførte loven i 1950. Var de 3 partier da absolut udygtige dengang? Det var de samme partier, der gennemførte ændringer for nogle år siden. Det kunne have været